

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010478
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010478.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci odsúdeného Q. T., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 22.11.2016 sp. zn. 1Nt/20/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 11. mája 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. T., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 19.07.2012 sp. zn. 0T/173/2012 bol odsúdený Q. T. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.07.2012 v čase asi o 11:25 hod. v A. na Z. ulici v OC P. v predajni S. odcudzil tovar a to 3 detské tričká v hodnote po XX,XX,- euro a to tak, že tento tovar si vložil do tašky, ktorú mal pri sebe a bez zaplattenia uvedeného tovaru prešiel cez pokladničnú zónu za pokladne, kde bol následne s odcudzeným tovarom zadržaný pracovníkom SBS, čím týmto konaním obvinený poškodenej spol. S. S. & SK, s. r. o., so sídlom D. XXX/X-X, A., spôsobil škodu vo výške XX,XX,- euro, avšak odcudzený tovar bol bez poškodenia vrátený späť do predajne, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, čo bol za obdobný čin postihnutý a to dňa 28.04.2012 po skutku, ktorého sa dopustil v OC P. na J. E. v A., za čo mu bola uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške XX,- euro, číslo bloku P. XXX XXX, za spáchanie priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Za uvedený prečin bol odsúdenému Q. T. podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s tým, že výkon uloženého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.07.2012.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo 07.11.2013 sp. zn. 0T/173/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 24.04.2014 sp. zn. 2Tos/33/2014 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený Q. T. sa v skúšobnej dobe určenej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 19.07.2012 sp. zn. 0T/173/2012 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov vykoná. Okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného pre výkon nariadeného trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Písomným podaním z 29.07.2015, ktoré bolo doručené na Okresný súd Bratislava V dňom 30.07.2015, podal odsúdený Q. T. návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 0T/173/2012.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného Q. T. a svedka A. B.T., oboznámil sa s podstatným obsahom súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/173/2012 a napokon

rozhodol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. spôsobom, že návrh odsúdeného Q. T. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. OT/173/2012 zamietol.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal odsúdený Q. T. sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že sa nestotožnil s rozhodnutím súdu I. stupňa, že neboli zistené podmienky obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Vyslovil názor, že v posudzovanej veci boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, nakoľko sa k predmetnému skutku doznal A. B., ktorý svoje priznanie adresoval na Generálnu prokuratúru SR, ktorého kópiu založil aj do súdneho spisu, na základe čoho bol tento svedok vypočutý okresným súdom v konaní na povolenie obnovy konania. Sťažovateľ zdôraznil, že pokiaľ okresný súd u tohto svedka počas jeho výsluchu vzhliadol rozporné tvrdenia, prípadné rozpory mali byť odstraňované a hodnotené až v samotnom konaní pri opätovnom prejednávaní veci a nie v tomto konaní. Na základe uvedeného navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol spôsobom, že povolí obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/173/2012.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného Q. T. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci zodpovedá tiež stavu veci a zákonu.

Sťažnostný súd v prvom rade zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno použiť len vo výnimočných prípadoch. Inštitút obnovy konania teda nie je ďalším riadnym opravným prostriedkom, v ktorom by odsúdený mohol žiadať o opätovné prehodnotenie už vykonaných dôkazov, prípadne, aby sa súd opätovne zaoberal jeho obhajobou, ktorá bola už známa v pôvodnom konaní. Ohľadom právoplatných súdnych rozhodnutí platí tzv. prezumpcia správnosti a zákonnosti, ktorá platí až dovtedy, kým takéto rozhodnutia nebudú v predpísanom konaní zrušené. Takýto zásah do právoplatných rozhodnutí súdov cestou mimoriadnych opravných prostriedkov, však prichádza do úvahy len v ojedinelých (výnimočných) prípadoch, keď je zrejmé nielen to, že v pôvodnom konaní došlo ku skutkovým alebo právnym omylom, ale aj to, že ide o podstatné omyly, ktoré by mohli mať výrazný vplyv na rozhodnutie o vine alebo treste.

Prostredníctvom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku sa pritom naprávajú tzv. skutkové omyly, teda omyly, ktoré sa týkajú skutkových okolností zo spáchania ktorých bol odsúdený uznaný sa vinného, teda ide o prípady, keď vyšli najavo nové dôkazy (prichádzajú do úvahy výsluchy svedkov, ktorí neboli známi v pôvodnom konaní, resp. dôjde k predloženiu podstatných nových listinných dôkazov alebo nového znaleckého posudku, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní), prípadne ide o dôkazy súdu známe v pôvodnom konaní, avšak prichádza do úvahy ich zásadná zmena (svedok chce zmeniť svoju pôvodne usvedčujúcu výpoveď a podobne). Musí ísť však o také nové dôkazy, prípadne zmeny vo vykonaných dôkazoch, ktoré možno označiť za zásadné (podstatné) a ktoré v objektívnej polohe by mohli spôsobiť iné rozhodnutie o vine.

Nadriadený súd tiež zdôrazňuje, že nové skutočnosti a dôkazy nie sú predmetom povinného zisťovania v konaní o povolaní obnovy konania zo strany súdu, ale sú predkladané súdu spoločne s návrhom na obnovu konania k posúdeniu, či ich existencia v prípade pravdivosti môže vyvolať dôvodné pochybnosti

o správnosti napadnutého rozhodnutia. Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu v pôvodnom konaní neznámymi, odôvodniť iné než pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie alebo jeho časť, musí byť zisťovaná porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom nových tvrdených skutočností alebo nových navrhnutých dôkazov. Aby mohlo prísť k povoleniu obnovy konania, musí byť výsledkom takéhoto skúmania určitý vyšší stupeň pravdepodobnosti alebo dôvodný predpoklad pre možnú zmenu rozhodnutia. Na obnovu konania nestačí len nekritické prevzatie tvrdených skutočností alebo dôkazov, bez ich zhodnotenia vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vyplynulo pôvodné skutkové zistenie.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd dodáva, že v konaní o povolenie obnovy konania okresný súd správne vyhodnotil výpoveď svedka A. B. ako tendenčnú, s cieľom napomôcť odsúdenému Q. T. zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Treba zdôrazniť, že odsúdený Q. T. sa v pôvodnom konaní v rámci prípravného konania v plnom rozsahu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Okrem vlastného priznania bol usvedčený aj výpoveďou zástupkyne poškodenej spoločnosti a svedkyne Q. V. i svedka V. F.. Navyše z protokolu o vrátení vecí vyplynulo, že odsúdený Q. dobrovoľne vrátil 5 ks odcudzeného tovaru v celkovej hodnote XX,XX,- euro. Súd I. stupňa nepochybil, keď v konaní o povolenie obnovy konania vykonal výsluch svedka A. B. a tento dôkaz porovnával s produkovanými dôkazmi v pôvodnom konaní a zisťoval, či výsledkom tohto porovnania môže byť vznik vyššieho stupňa pravdepodobnosti pre možnú zmenu napadnutého rozhodnutia.

Súd prvého stupňa preto postupoval procesne správne, keď hodnotil (zisťoval) možný význam dôkazov vykonaných v konaní o povolenie obnovy konania na závery dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní a dospel k záveru, že tu nevzniká žiadna relevantná (podstatná) pochybnosť o tom, že v pôvodnom konaní došlo k takému skutkovému omylu, ktorého náprava by mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Krajský súd znovu opakuje, že odsúdený v konaní o povolenie o obnove konania neuviedol žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvolať vyšší stupeň pravdepodobnosti o tom, že v pôvodnom konaní došlo k podstatným skutkovým chybám, ktoré mohli mať reálny vplyv na výrok o vine (resp. o treste), prípadne, ktoré by neboli známe v pôvodnom konaní. Ani nadriadený súd neuveril tvrdeniam svedka A. B., túto svedeckú výpoveď vyhodnotil ako účelovú, ktorá nebola vôbec spôsobilá spochybniť dôkazy produkované v pôvodnom konaní. V tomto smere krajský súd poukazuje na argumenty uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia.

So zreteľom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného Q. T. na povolenie obnovy konania zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. a preto sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu bola rovnako zamietnutá ako nedôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.